

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20.03.1997, sp. zn. 4 To 1 83/97, ECLI:CZ:KSCB:1997:4.TO.183.1997.1

Číslo: 54/1997

Právní věta: Skutečnost, že se obviněný, jehož stíhání pro trestný čin v dopravě bylo podmíněně zastaveno, dopustil ve zkušební době dopravního přestupku, nebude zpravidla sama o sobě stačit k závěru, že obviněný nevedl řádný život a je tak důvod k rozhodnutí podle § 308 odst. 1 tr. ř., že se v trestním stíhání pokračuje. Způsob jeho života ve zkušební době je i v takovém případě třeba důsledně hodnotit ze všech rozhodných hledisek.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 20.03.1997

Spisová značka: 4 To 1 83/97

Číslo rozhodnutí: 54

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Zastavení trestního stíhání podmíněně

Předpisy: 141/1961 Sb. § 308 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 54

Skutečnost, že se obviněný, jehož stíhání pro trestný čin v dopravě bylo podmíněně zastaveno, dopustil ve zkušební době dopravního přestupku, nebude zpravidla sama o sobě stačit k závěru, že obviněný nevedl řádný život a je tak důvod k rozhodnutí podle § 308 odst. 1 tr. ř., že se v trestním stíhání pokračuje. Způsob jeho života ve zkušební době je i v takovém případě třeba důsledně hodnotit ze všech rozhodných hledisek.

(Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 3. 1997 sp. zn. [4 To 1 83/97](#))

K stížnosti obviněného Krajský soud v Českých Budějovicích zrušil usnesení Okresního soudu v Písku ze dne 29. 1. 1997 sp. zn. 3 T 280/94 a okresnímu soudu uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Okresní soud v Písku usnesením ze dne 29. 1. 1997 sp. zn. 3 T 280/94 rozhodl podle § 308 odst. 1 tr.

ř., že se pokračuje v trestním stíhání obviněného JUDr. J. P. pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 223 tr. zák., kterého se měl dopustit tím, že dne 28. 8. 1994 kolem 12.45 hod. na křižovatce v katastru obce Čimelice při řízení osobního automobilu zn. OPEL ASTRA GSI, SPZ ADI 88-17, předjížděl pomalu jedoucí kolonu vozidel před sebou, přehlédl, že vpředu jedoucí osobní automobil ŠKODA 120 L, SPZ PIC 32-85, řízený J. H. dává znamení o změně směru odbočením vlevo do boční komunikace, čímž došlo k nárazu do tohoto automobilu v levé polovině vozovky a ke zranění J. H., která utrpěla poranění kolenního kloubu, vše spojené s léčením ode dne dopravní nehody do 26. 9. 1994.

V odůvodnění tohoto rozhodnutí okresní soud zdůraznil, že obviněný sice nebyl ve zkušební době podmíněného zastavení trestního stíhání soudně postihován, nelze však mít za to, že žil řádným způsobem, neboť se projevil jako neukázněný řidič, za což mu byla uložena bloková pokuta, a to v situaci, kdy byl ve zkušební době podmíněného zastavení trestního stíhání pro trestný čin spáchaný rovněž v dopravě. Z tohoto důvodu bylo rozhodnuto o pokračování v jeho trestním stíhání.

Proti tomuto usnesení podal včas stížnost obviněný. V obsáhlém odůvodnění této stížnosti zejména zdůraznil, že zmíněné přestupkové provinění (šlo o překročení povolené rychlosti jízdy na rychlostní silnici pro motorová vozidla o necelých 20 km/hod., a to v důsledku subjektivních zdravotních potíží manželky obviněného, která ve vozidle cestovala), bylo pouze jediným excesem z jinak řádného způsobu života a jeho závažnost byla téměř nepatrná. V návaznosti na to vyjádřil stěžovatel přesvědčení, že v tomto případě nešlo o takové porušení podmínek pro osvědčení se ve zkušební době, že by zakládalo důvod pro pokračování podmíněného zastavení trestního stíhání a že by eventuální zastavení trestního stíhání po uplynutí celé zkušební doby z tohoto důvodu jakkoliv odporovalo principům a účelům trestního řízení.

Obviněný dále ve stížnosti uvedl, že při posuzování, zda žil ve zkušební době řádným životem, by soud měl přihlížet nejen ke zjištění, zda spáchal v této době přestupek, či nikoliv, ale rovněž k celému životu obviněného. V této souvislosti připomenul, že nebyl soudně a až na jedinou výjimku ani přestupkově trestán, plnil veškeré své občanské i rodinné povinnosti a má dobrou pověst v místě bydliště i mimo ně. Poukázal rovněž na to, že projevoval o poškozené a jejich zdravotní stav po nehodě náležitý zájem, zejména vyvinul plnou aktivitu k náhradě veškerých škod. Poškození v návaznosti na to považují celou záležitost za uzavřenou.

V závěru stížnosti obviněný navrhl poté, co vyslovil názor, že výrok napadeného usnesení o pokračování v trestním stíhání je nesprávný, aby krajský soud toto usnesení zrušil.

Z podnětu této stížnosti přezkoumal krajský soud podle § 147 odst. 1 tr. ř. napadené usnesení i řízení jemu předcházející a dospěl k závěru, že stížnost je důvodná.

Obviněný byl stíhán pro trestný čin ublížení na zdraví, jehož se měl dopustit skutkem shora popsaným. Pro tento skutek a trestný čin byla na něho podána obžaloba, na jejímž podkladě rozhodl okresní soud usnesením ze dne 19. 12. 1994 sp. zn. 3 T 280/94, že se podle § 307 odst. 1 tr. ř. podmíněně zastavuje trestní stíhání obviněného pro citovaný trestný čin a podle § 307 odst. 2 tr. ř. se stanoví zkušební doba 18 měsíců. Uvedené usnesení nabylo právní moci dne 31. 1. 1995, což mimo jiné znamenalo, že zkušební doba běžela do 31. 7. 1996.

Soud prvního stupně pak správně zaměřil pozornost na objasnění chování a jednání obviněného během této zkušební doby. Opatřil proto řadu zpráv Obvodního úřadu pro Prahu I, aktualizovaný opis rejstříku trestů obviněného i zprávy Policie ČR, Správy Hlavního města Prahy (služby dopravní policie), i zprávu Policie ČR, Okresního ředitelství, služby dopravní policie ve Strakonících.

Z těchto důkazů zjistil, že obviněný nebyl ve zkušební době podmíněného zastavení trestního stíhání

soudně trestán a s výjimkou jediného dopravního přestupku ani přestupkově postihován, z místa bydliště k němu nebyly negativní poznatky.

Pokud jde o naznačený dopravní přestupek, pak podle zpráv policie jej obviněný spáchal porušením ustanovení § 16 vyhlášky č. 99/1989 Sb., za což mu byla v rámci blokového řízení uložena bloková pokuta ve výši 500 Kč. Další údaje podrobněji charakterizující tento přestupek z těchto zpráv nevyplynuly (policie ani detailnější záznamy v tomto směru nemá).

Podle § 308 odst. 1 tr. ř. rozhodne orgán, jenž trestní stíhání v prvním stupni podmíněně zastavil, že se obviněný osvědčil, jestliže vedl v průběhu zkušební doby řádný život, splnil povinnost nahradit způsobenou škodu a vyhověl i dalším uloženým omezením. Jinak rozhodne, a to případně i během zkušební doby, že se v trestním stíhání pokračuje.

Vzhledem k tomu, že obviněný způsobenou škodu poškozeným uhradil ještě před rozhodnutím o podmíněném zastavení jeho trestního stíhání (to ostatně bylo jedním z předpokladů rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání), a vzhledem k tomu, že mu nebyla uložena žádná

omezení, bylo nutné soustředit pozornost na to, zda splnil základní podmínku pro rozhodnutí o osvědčení, tedy zda vedl ve zkušební době řádný život.

Soud prvního stupně s odkazem na zmíněný dopravní přestupek a s přihlédnutím k povaze deliktu, pro který bylo proti obviněnému vedeno trestní stíhání, dovodil, že obviněný řádný život v průběhu zkušební doby nevedl a v návaznosti na to rozhodl o pokračování v trestním stíhání.

Takový závěr však musel krajský soud označit za předčasný. Především je třeba poznamenat, že okresní soud nevyužil všech možností, které se nabízely k objasnění okolností přestupku, který byl víceméně jediným důvodem pro vynesení napadeného rozhodnutí. Okresní soud se tedy neměl spokojit pouze s poměrně málo konkrétními zprávami policie, nýbrž měl okolnosti přestupku podrobněji objasnit, např. vyžádáním si vysvětlení ze strany obviněného, přičemž se vzhledem k obsahu podané stížnosti nyní nabízí možnost získání takového vysvětlení rovněž od manželky obviněného.

Bez patřičného objasnění okolností, za nichž se obviněný ve zkušební době dopravního přestupku dopustil, nelze činit závěry ve smyslu § 308 odst. 1 tr. ř.

Dále musí krajský soud zdůraznit, že okresní soud hodnotil dosud zjištěná fakta charakterizující život obviněného v průběhu zkušební doby málo vyváženě, málo citlivě. Zjištění o uvedeném přestupku by samo o sobě nemělo automaticky vést k závěru, že se obviněný ve zkušební době řádně nechoval. Otázku řádného života je třeba hodnotit vždy komplexně, nikoliv z pohledu jedné z rámce ostatních vytržené skutečnosti svědčící ať už ve prospěch či neprospěch obviněného. Vždy je nutné posuzovat uvedenou problematiku v širších souvislostech. Je tedy nutné zkoumat, zda případné protiprávní jednání bylo ojedinělým, zcela výjimečným, minimálně závažným vybočením z mezí řádného života obviněného, nebo zda bylo projevem jeho způsobu chování, či dokonce projevem jeho protispolečenského zaměření. Pochopitelně je pak nutné hodnotit ono protiprávní jednání z pohledu jeho závažnosti, následků, příp. motivu, přehlížet nelze otázku zavinění.

Bez takového hodnocení podstatných okolností ovšem nemůže rozhodnutí o tom, že se obviněný ve zkušební době podmíněného zastavení trestního stíhání osvědčil, nebo o tom, že se v jeho trestním stíhání pokračuje, obstát.

Jelikož soud prvního stupně naznačeným způsobem nepostupoval, krajský soud k podané stížnosti podle § 149 odst. 1 písm. b) tr. ř. napadené usnesení zrušil a okresnímu soudu uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

V dalším řízení musí okresní soud postupovat podle tohoto rozhodnutí. Především tedy musí opatřit dostatečné podklady pro rozhodnutí podle § 308 odst. 1 tr. ř., a tyto důkazní podklady musí pečlivě vyhodnotit. Teprve poté může učinit rozhodnutí, které bude spravedlivé a věcně správné.